

Udskriftsdato: 8. september 2025 (Gældende)

## 2015-20. Aktindsigt hos Dansk BiblioteksCenter A/S i bl.a. oplysninger om ansattes navne. Egenaces

---

Ministerium: Folketingets Ombudsmand

Journalnummer: Sag nr. 15/00933

## 2015-20. Aktindsigt hos Dansk BiblioteksCenter A/S i bl.a. oplysninger om ansattes navne. Egenaces

En forfatter klagede til ombudsmanden over en afgørelse om aktindsigt truffet af Dansk BiblioteksCenter A/S (DBC). DBC er omfattet af offentlighedsloven, og i forbindelse med sagen bestemte ombudsmanden, at DBC i denne henseende også skulle være omfattet af ombudsmandens kompetence.

Forfatteren havde indsendt en roman til DBC, som en ekstern konsulent antaget af DBC havde vurderet uegnet til bibliotekskatalogisering. Forfatteren bad herefter om aktindsigt i sagen hos DBC og fik i den forbindelse udleveret et enkelt dokument – en udskrift af konsulentens vurdering af romanen. I dokumentet var oplysninger om navnet på sagsbehandleren hos DBC og på konsulenten undtaget.

Ombudsmanden udtalte, at DBC burde have anset korrespondancen mellem forfatteren og DBC om vurdering af romanen for at være omfattet af aktindsigtsanmodningen, og at det i den forbindelse ikke havde betydning, at forfatteren allerede måtte antages at være i besiddelse af korrespondancen. I det omfang DBC førte en aktliste, burde DBC endvidere have anset denne for omfattet af anmodningen.

Spørgsmålet om aktindsigt i bl.a. den eksterne konsulents navn skulle efter ombudsmandens opfattelse behandles efter offentlighedslovens § 8 om egenaces. Retten til egenaces kan bl.a. begrænses, hvis hensynet til private interesser – som nævnt i offentlighedslovens § 33, nr. 5 – med afgørende vægt taler imod at meddele aktindsigt.

Ombudsmanden udtalte, at der generelt skal meget til for at undtage oplysninger om navne på offentligt ansatte fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 33, nr. 5, og at betingelserne for anvendelse af bestemmelsen skærpes yderligere, når der er tale om egenaces. Det samme må gælde navne på ansatte i – og personer, der udfører opgaver for – en virksomhed omfattet af offentlighedsloven.

Ombudsmanden fandt herefter ikke, at DBC havde grundlag for at undtage oplysningerne fra aktindsigt. Han henviste bl.a. til, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at antage, at forfatteren ville anvende oplysningerne retsstridigt, f.eks. til chikane.

Ombudsmanden henstillede til DBC at genoptage sagen for så vidt angik spørgsmålet om aktindsigt i navnet på henholdsvis sagsbehandleren og konsulenten.

DBC genoptog herefter sagen og meddelte forfatteren aktindsigt i navnene.

(Sag nr. 15/00933)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse i sagen, efterfulgt af en sagsfremstilling.

Følgende betegnelser er brugt til at anonymisere sagen:

Forlag A: det forlag, som romanen udkom på

B: den sagsansvarlige i DBC

C: forfatteren

D: ledende medarbejder i DBC

Forlag E: det forlag, der udgav de første to bøger i den serie, som romanen er en del af

## **Ombudsmandens udtalelse**

### **1. Om sagen**

Sagen drejer sig om aktindsigt hos Dansk BiblioteksCenter A/S (herefter DBC), hvis hovedopgave er at drive og udvikle den bibliografiske og systemmæssige infrastruktur til bibliotekerne i Danmark – bl.a. ved at udarbejde den danske nationalbibliografi og en brugerrettet bibliotekskatalogisering. De bøger mv., som af DBC vurderes at være af særlig biblioteksrelevans, udvælges til bibliotekskatalogisering, og det er primært fra dette katalog, at bibliotekerne indkøber materiale.

Du udgav i efteråret 2014 en roman med titlen ”(...)” og indsendte i den forbindelse romanen til DBC med henblik på bl.a. bibliotekskatalogisering. DBC oplyste dig den 5. januar 2015 om, at bogen ikke havde fået en positiv vurdering og derfor ikke ville blive bibliotekskatalogiseret.

I forlængelse heraf anmodede du den 9. januar 2015 DBC om aktindsigt ”i alle dokumenter, mails, journaler, registre og andre fortegnelser der indgår i Dansk BiblioteksCenters (DBC) sagsbehandling af den skønlitterære roman ’(...)’ (...)”.

DBC meddelte dig ved afgørelse af 14. januar 2015 aktindsigt og udleverede i den forbindelse et enkelt dokument (udskrift af en ekstern konsultants vurdering af din roman). I dokumentet var undtaget oplysninger om navnet på sagsbehandleren hos DBC og på den eksterne konsulent, som havde vurderet din roman.

Du har efterfølgende – først over for DBC og siden over for mig – gjort gældende, at DBC må være i besiddelse af yderligere dokumenter omfattet af din aktindsigtsanmodning, herunder korrespondancen mellem dig og DBC om vurdering af romanen. Du har endvidere anført, at du ønsker navnet på den eksterne konsulent oplyst.

De afgørende spørgsmål i den foreliggende sag er således, 1) hvilke dokumenter der var omfattet af din anmodning om aktindsigt, og 2) om DBC kunne undtage oplysningerne om navnet på sagsbehandleren hos DBC og den eksterne konsulent fra aktindsigt. Spørgsmålene er behandlet i henholdsvis pkt. 2 og 3 nedenfor.

Jeg bemærker, at jeg – inden jeg gik i gang med at behandle din klage – tog stilling til spørgsmålet om ombudsmandens kompetence over for DBC, som er et aktieselskab og dermed som udgangspunkt falder uden for ombudsmandens virksomhed.

DBC er imidlertid omfattet af offentlighedsloven (lov nr. 606 af 12. juni 2013), jf. lovens § 4, dog bortset fra bestemmelserne i §§ 11 og 12 og §§ 15-17. Jeg bestemte – som det nærmere er beskrevet i sagsfremstillingen – at DBC skal være omfattet af ombudsmandens virksomhed i medfør af § 7, stk. 4, i lov om Folketingets Ombudsmand (lovbekendtgørelse nr. 349 af 22. marts 2013), i samme omfang som DBC er omfattet af reglerne i offentlighedsloven.

### **2. Omfanget af din anmodning om aktindsigt**

#### **2.1. Retsgrundlag**

Offentlighedslovens hovedregel om retten til aktindsigt findes i § 7, som har følgende ordlyd:

”§ 7. Enhver kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed m.v. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed.

*Stk. 2.* Retten til aktindsigt omfatter med de i §§ 19-35 nævnte udtagelser

1) alle dokumenter, der vedrører den pågældende sag,

og

2) indførelser i journaler, registre og andre fortegnelser vedrørende den pågældende sags dokumenter.

*Stk. 3.* Retten til aktindsigt efter stk. 2, nr. 1, i et dokument, der er afsendt af myndigheden m.v., gælder først fra dagen efter afsendelsen af dokumentet. ”

Bestemmelsen i stk. 1 fastsætter, hvem der kan anmode om aktindsigt (enhver) samt under hvilke betingelser (dokumenter, der er undergivet administrativ sagsbehandling).

Bestemmelsen i stk. 2 supplerer stk. 1, idet den angiver, hvad der er genstanden for og omfanget af retten til aktindsigt (dokumenter, der vedrører sagen, samt journalindførslen/aktlisten). Bestemmelsen i stk. 3 fastsætter, hvornår aktindsigt kan meddeles i et dokument, der er afsendt af myndigheden mv.

Der er i forarbejderne til offentlighedsloven (lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013) bl.a. anført følgende i bemærkningerne til § 7:

”Bestemmelsen [stk. 1] fastslår endvidere, at retten til aktindsigt omfatter dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed m.v. som led i *administrativ sagsbehandling* i forbindelse med dens virksomhed. Retten til aktindsigt omfatter således alle dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed m.v., bortset fra sådanne, der typisk på grund af deres indhold er myndighedens løbende administrative virksomhed helt uvedkommende.

...

Bestemmelsen i stk. 1 fastsætter ikke et egentligt tidspunkt for, hvornår retten til aktindsigt indtræder, men fastslår blot, at retten til aktindsigt omfatter dokumenter, når de er *indgået til* eller *oprettet af* en myndighed m.v. Det indebærer, at retten indtræder i forbindelse med, at den pågældende myndighed har modtaget eller oprettet dokumentet. Det er således uden betydning, om, dokumentet er foreløbigt, foreligger i udkastform, om det er journaliseret, eller om dokumentet er lagt på den pågældende sag. Det er ligeledes uden betydning, hvordan dokumentet er modtaget, herunder om det er sket pr. almindelig post eller e-mail.

Det er dog en betingelse for retten til aktindsigt, at dokumentet på tidspunktet for fremsættelsen af anmodningen om aktindsigt *er* enten indgået til eller oprettet af myndigheden m.v. Myndighederne m.v. er derfor ikke forpligtet til at imødekomme anmodninger om at få tilsendt fremtidige dokumenter i en bestemt sag (løbende aktindsigt), ligesom der ikke gælder en pligt for myndighederne til at tilvejebringe eller udarbejde dokumenter, der ikke allerede foreligger i sagen (...).

...

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 1*, omfatter retten til aktindsigt alle *dokumenter*, der vedrører den pågældende sag. Dokumentbegrebet er ikke defineret nærmere i loven, men omfatter – i lighed med forståelsen efter gældende ret – egentlige skriftlige dokumenter og såkaldte aktstykker (fotografier, billeder, kort, rids

m.v.). Endvidere er materiale, der træder i stedet for skriftlige dokumenter og aktstykker, f.eks. lydbånd, film, videooptagelser m.v. efter omstændighederne omfattet af dokumentbegrebet.

...

Bestemmelsen i *stk. 2, nr. 2*, giver som hidtil adgang til aktindsigt i indførsler i journaler, registre og andre fortegnelser vedrørende den pågældende sags dokumenter (journalindførslen/aktlisten). Det gælder uanset, om journalen m.v. føres manuelt eller elektronisk.

Bestemmelsen indebærer, at den pågældende myndighed m.v. på eget initiativ – og samtidig med sagens øvrige dokumenter – skal meddele aktindsigt i journalindførslen (aktlisten). Den aktindsigtssøgende har således et selvstændigt krav på aktindsigt i journalindførslen, og afslag herpå kan alene meddeles, hvis den pågældende indførsel indeholder oplysninger, der i sig selv er omfattet af de bestemmelser i loven, der undtager oplysninger fra retten til aktindsigt (...). ”

## **2.2. Mine bemærkninger**

Din anmodning om aktindsigt af 9. januar 2015 omfattede som tidligere nævnt ”alle dokumenter, mails, journaler, registre og andre fortegnelser der indgår i Dansk BiblioteksCenters (DBC) sagsbehandling af den skønlitterære roman ’(...)’ (...)”.

Du fik ved DBC’s afgørelse af 14. januar 2015 udleveret et enkelt dokument – nemlig den nævnte udskrift indeholdende en ekstern konsulents vurdering af din roman.

Det fremgår af de udtalelser, som jeg har modtaget fra DBC – og af de bilag, som du og DBC har sendt til mig – at der på tidspunktet for indgivelsen af din aktindsigtsanmodning fandtes yderligere dokumenter i sagen, idet du og DBC i tiden før den 9. januar 2015 havde korresponderet om vurderingen af din roman. Jeg henviser til fem e-mails udvekslet mellem dig og DBC i perioden fra den 12. december 2014 til den 5. januar 2015.

Jeg har forstået DBC sådan, at der ud over det udleverede dokument og de nævnte e-mails ikke fandtes yderligere dokumenter i sagen om vurderingen af din roman på tidspunktet for indgivelsen af din aktindsigtsanmodning.

Retten til aktindsigt efter offentlighedsloven omfatter som anført i pkt. 2.1 ovenfor som udgangspunkt alle dokumenter, der vedrører den pågældende sag, medmindre der konkret er grundlag for at undtage dokumenter eller oplysninger fra aktindsigt efter lovens bestemmelser.

Det har således som udgangspunkt ikke betydning for omfanget af retten til aktindsigt, om de pågældende dokumenter eller oplysninger må anses for at være relevante for den aktindsigtssøgende, f.eks. fordi vedkommende allerede må antages at være i besiddelse af dokumenterne/oplysningerne. Adgangen til aktindsigt omfatter således bl.a. også egne indlæg. Se i den forbindelse Folketingets Ombudsmands beretning for 1989, s. 241 (269).

Retten til aktindsigt omfatter endvidere ”indførelser i journaler, registre og andre fortegnelser vedrørende den pågældende sags dokumenter”. En myndighed skal derfor af egen drift meddele aktindsigt i en aktliste over den relevante sag, medmindre der særskilt er grundlag for at undtage aktlisten eller oplysninger heri fra aktindsigt efter lovens bestemmelser.

I de tilfælde, hvor et organ, der er omfattet af offentlighedsloven, men ikke samtidig er omfattet af journaliseringspligten, vælger at journalisere og føre en aktliste, antages det, at den pågældende aktliste vil være omfattet af retten til aktindsigt efter offentlighedslovens § 7, stk. 2, nr. 1, jf. Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer (2014), s. 201.

Det er min opfattelse, at DBC burde have anset e-mailkorrespondancen mellem dig og DBC om vurdering af romanen ”(...)” for omfattet af din anmodning om aktindsigt – særligt da du efter at have modtaget afgørelsen den 14. januar 2015 gjorde DBC opmærksom på, at der efter din opfattelse måtte være flere dokumenter i sagen end det ene dokument, som DBC havde udleveret.

Det er endvidere min opfattelse, at DBC – i det omfang DBC fører en aktliste – burde have været opmærksom på bestemmelsen i offentlighedslovens § 7, stk. 2, nr. 2, og således tillige anset aktlisten vedrørende sagen om vurdering af romanen for omfattet af din anmodning om aktindsigt.

### **3. Oplysninger undtaget fra aktindsigt**

#### **3.1. DBC’s begrundelse**

Det dokument, som DBC udleverede til dig ved afgørelsen af 14. januar 2015, er en udskrift fra virksomhedens system til vurdering af bøger mv.

Udskriften indeholder – ud over en vurdering af din roman ”(...)” – oplysninger om navnet på sagsbehandleren hos DBC og på den eksterne konsulent, som DBC brugte til at foretage vurderingen af romanen. Det er disse oplysninger, som DBC har undtaget fra aktindsigt.

DBC har i den supplerende udtalelse til mig af 19. marts 2015 anført følgende om baggrunden for undtagelsen:

”Endvidere udbeder Ombudsmanden sig en forklaring på udstregningen af 2 navne på et tidligere fremsendt dokument i sagen. Det ene navn er navnet på sagsbehandleren i DBC, mens det andet er navnet på den eksterne konsulent, der har vurderet bogen.

DBC finder det ikke omfattet af offentlighedsloven at oplyse navne og mailadresser (som er det forlag A anmoder om) på sagsbehandlere. Dette sker af hensynet til disses personlige forhold, jf. § 30 i offentlighedsloven. DBC har ved sin besvarelse af begæringen om aktindsigt svaret ved den sagsansvarlige på sagen (B), hvorved det er B der indtræder og står bag udtalelsen fra den eksterne konsulent, og er den faglige ansvarlige for udtalelsen her på DBC. Vi anser det på den baggrund ikke relevant, jf. offentlighedsloven at oplyse sagsbehandleres navne, når der er oplyst sagsansvarliges navn.

Da DBC samtidig på forlagets hjemmeside (...) og på forfatterens hjemmeside (...) kan se, at forfatteren efter vores opfattelse anvender et informationsmønster, som vi ikke ønsker at udsætte sagsbehandlere for, er det vores opfattelse, at § 30 om personlige forhold kan træde ind, og retfærdiggøre DBC’s valg om, ikke at oplyse sagsbehandleres navne og mailadresser, men udelukkende oplyse sagsansvarliges navne og navne på ledelsen i DBC.”

#### **3.2. Mine bemærkninger**

##### *3.2.1. Offentlighedslovens § 8 – egenaces*

Bestemmelsen i offentlighedslovens § 8 har følgende ordlyd:

”§ 8. Den, hvis personlige forhold er omtalt i et dokument, kan med de undtagelser, der er nævnt i §§ 19-29 og § 35, forlange at blive gjort bekendt med oplysningerne herom. Det gælder dog ikke, i det omfang de hensyn, der er nævnt i §§ 31-33, eller hensynet til den pågældende selv eller andre med afgørende vægt taler imod.”

Bestemmelsen har ifølge forarbejderne (lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013) til formål at sikre, at en person kan få indsigt i oplysninger vedrørende den pågældende selv i lige så vidt omfang som efter forvaltningslovens regler om aktindsigt (der alene gælder for den, som er part i en sag, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse).

Bestemmelsens praktiske betydning er således bl.a. at give såkaldt egenaces i oplysninger i dokumenter, der ikke indgår i afgørelsessager, men f.eks. i sager om faktisk forvaltningsvirksomhed. Se i den forbindelse også sagen gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 2001, s. 514 ff.

Bestemmelsen er identisk med § 4, stk. 2, i den tidligere gældende offentlighedslov (lov nr. 572 af 19. december 1985). Om denne bestemmelse er anført følgende på s. 742-743 i betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven:

”Efter offentlighedslovens § 4, stk. 2, vedrører retten til egenaces alene oplysninger i dokumenter om den pågældendes ’personlige forhold’. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at det ’ved anvendelsen af ordet ’personlige’ er [...] tilsigtet at give udtryk for, at der skal være adgang til at få aktindsigt med hensyn til alle oplysninger, der direkte vedrører den pågældende’, jf. Folketingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 211. Det betyder på den ene side, at retten til egenaces ikke omfatter oplysninger om andre personers forhold, men på den anden side betyder det ikke, at retten kun omfatter oplysninger om den pågældende person. Det er således tilstrækkeligt, at der er tale om oplysninger om den pågældendes forhold. ”

Såvel vurderingen af din roman som oplysningerne om, hvem der har behandlet din sag hos DBC, og hvem der har foretaget vurderingen af din roman, er efter min opfattelse oplysninger om dine personlige forhold i bestemmelsens forstand.

Det betyder, at din anmodning om aktindsigt i oplysningerne skal bedømmes efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 8.

Retten til egenaces efter § 8 er begrænset af de undtagelser, der følger af offentlighedslovens §§ 19-29 og § 35. Endvidere kan oplysninger vedrørende den aktindsigtssøgendes personlige forhold undtages efter §§ 31-33, hvis de hensyn, der er nævnt i undtagelsesbestemmelserne, eller hensynet til den pågældende selv eller andre med afgørende vægt taler imod at meddele aktindsigt.

Adgangen til at undtage oplysninger omfattet af bestemmelsen er således ganske snæver, og det er forudsat, at spørgsmålet om, hvorvidt oplysningerne kan undtages fra aktindsigt, afgøres ved en konkret afvejning i det enkelte tilfælde.

Jeg henviser til bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013.

### *3.2.2. Hensyn, der taler med afgørende vægt imod aktindsigt*

Som nævnt ovenfor har DBC undtaget oplysningerne med henvisning til § 30, nr. 1, som omhandler enkeltpersoners private forhold.

Bestemmelsen kan – ifølge bemærkningerne hertil i lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013 – imidlertid ikke anvendes i forhold til oplysninger om, hvem der har truffet afgørelse i en sag eller i øvrigt har medvirket ved en sags behandling. Oplysninger om navne på sagsbehandlere mv. anses altså ikke for at være oplysninger om enkeltpersoners private forhold.

Se i den forbindelse endvidere betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 649 (vedrørende gældende ret efter den tilsvarende bestemmelse – § 12, stk. 1, nr. 1 – i den tidligere gældende offentlighedslov).

Jeg bemærker i øvrigt, at offentlighedslovens § 30, nr. 1, ikke kan anvendes i en sag som den foreliggende, hvor spørgsmålet om aktindsigt skal bedømmes efter bestemmelsen om egenacces, jf. pkt. 3.2.1 ovenfor.

Offentlighedslovens § 8 om egenacces nævner imidlertid bl.a. hensynene i lovens § 33 som hensyn, der – hvis de taler med afgørende vægt imod aktindsigt – kan begrunde et afslag.

I den foreliggende sag kan det være relevant at inddrage hensynet til private interesser i offentlighedslovens § 33, nr. 5. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

**”§ 33. Retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til:**

...

5) Private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. ”

Bestemmelsen er en videreførelse af § 13, stk. 1, nr. 6, i den tidligere gældende offentlighedslov. I lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013 er der således henvist til beskrivelserne i betænkning nr. 1510/2009 af gældende ret efter 1985-loven.

Af betænkningen – s. 658 ff. – fremgår bl.a., at det generelt gælder, at begæringer om aktindsigt kun kan afslås med henvisning til § 13, stk. 1, nr. 1-6, hvis retten til at blive gjort bekendt med oplysninger i en sag eller et dokument efter et konkret skøn findes at burde vige for de i bestemmelserne opregnede væsentlige hensyn til offentlige og private interesser.

Dette indebærer i praksis, at aktindsigt kun kan afslås efter den gældende lovs § 33, nr. 5, hvis der er nærliggende fare for, at de nævnte interesser vil lide skade af betydning. Bestemmelsen er således tiltænkt et snævert anvendelsesområde.

Kun i ganske særlige tilfælde, hvor der måtte være et klart behov for at beskytte en ansat, vil oplysningen om den pågældendes navn således efter en konkret vurdering kunne undtages efter bestemmelsen – f.eks. hvis der foreligger en konkret begrundet mistanke om, at udlevering af vedkommendes navn kan medføre, at medarbejderen bliver udsat for chikane.

I en sag, der er optaget i Folketingets Ombudsmands beretning for 1996, s. 122 ff., anerkendte ombudsmanden således, at der kan være tilfælde, hvor hensynet til en medarbejder på en psykiatrisk afdeling efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde kan føre til at undtage oplysningen om den pågældendes navn efter § 13, stk. 1, nr. 6 (nu § 33, nr. 5).

Om spørgsmålet henviser jeg også bl.a. til Østre Landsrets dom i Ugeskrift for Retsvæsen 2004, s. 1212, hvor landsretten fandt, at Beskæftigelsesministeriet var forpligtet til at give aktindsigt i oplysninger om to ansattes navn og stilling.

Baggrunden for den pågældendes aktindsigtsanmodning var, at de to ansatte efter ansøgerens opfattelse stod bag en smædekampagne mod ham, gående ud på, at han skulle have optrådt uterligt i sin lejlighed. I sin brevveksling med ministeriet havde han bl.a. betegnet medarbejderne som ”usle og løgnagtige”, ”pak og ros” og ”provokatører”. Landsretten fandt imidlertid, at indholdet af borgerens breve og hans adfærd i øvrigt ikke var af en sådan karakter, at ministeriet kunne nægte ham aktindsigt.

Jeg henviser endvidere bl.a. til Folketingets Ombudsmands udtalelse optaget i beretningen for 2010 som sag nr. 2010 12-1. Sagen vedrørte spørgsmålet om aktindsigt i navnene på personer, der virkede som såkaldte forbehandlere i forbindelse med ansøgninger til forskningsrådene. I sagen var der bl.a. henvist

til, at der ved en udlevering af navnene var risiko for, at offentligheden og ansøgerne fejlagtigt kom til at tillægge forbehandlerne et ansvar og en indflydelse, som de reelt ikke havde, ligesom det ikke kunne udelukkes, at forbehandlerne i nogle tilfælde ville blive udsat for et urimeligt pres.

Ombudsmanden udtalte, at risikoen for skadevirkninger ikke var underbygget og sandsynliggjort på en sådan måde og i en sådan grad, at myndighederne kunne meddele afslag på aktindsigt. Ombudsmanden anerkendte, at der kunne bestå en risiko for negative reaktioner over for forbehandlerne, men mente ikke, at dette i almindelighed kunne tillægges en sådan vægt, at udgangspunktet om aktindsigt kunne fraviges.

Jeg henviser endelig til Folketingets Ombudsmands udtalelse i beretningen for 2014, sag nr. 2014-18. Sagen vedrørte spørgsmålet om aktindsigt i navne og initialer på personer i Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, der havde medvirket ved behandlingen af en sag om uddeling af tilskud.

Ombudsmanden udtalte, at journalistens formål med at anmode om aktindsigt – at undersøge eventuelle habilitetsspørgsmål i forbindelse med ministeriets uddeling af tilskud – kunne siges at ligge i kernen af offentlighedslovens grundlæggende formål, nemlig hensynet til ”offentlighedens kontrol med den offentlige forvaltning”. Ombudsmanden tilkendegav, at det netop er offentlighedslovens klare og grundlæggende udgangspunkt, at der er adgang til aktindsigt i navnene på ansatte i den offentlige forvaltning, og at der kun kan gøres undtagelse fra dette under særlige omstændigheder og efter en helt konkret vurdering.

Jeg bemærker, at de samme hensyn efter min opfattelse gør sig gældende i en situation som den foreliggende, hvor der er tale om ansatte i – og personer, der udfører opgaver for – en virksomhed, som er omfattet af offentlighedsloven.

For en mere generel beskrivelse af spørgsmålet om beskyttelse af offentligt ansatte henviser jeg til Kaj Larsen, Beskytter lovgivningen offentligt ansatte imod risikoen for at blive hængt ud? Artiklen er optaget i Forvaltning og retssikkerhed, Festskrift til Steen Rønsholdt (2014), s. 203 ff.

Du har såvel over for DBC som over for mig anført, at du primært ønsker navnet på den eksterne konsulent, der har foretaget den litteraturfaglige vurdering af din roman, oplyst med henblik på at få afklaret den pågældendes kvalifikationer.

Du har endvidere – i dit partshøringssvar til mig af 26. marts 2015 – anført, at du har brug for at kende navnet på den pågældende konsulent, hvis du ønsker at anlægge en civil injuriansag mod vedkommende.

DBC har – som det fremgår af citatet fra den supplerende udtalelse af 19. marts 2015 – bl.a. begrundet afslaget på aktindsigt med, at virksomheden ikke ønsker, at sagsbehandleren og den eksterne konsulent skal udsættes for det ”informationsmønster”, som du anvender på din hjemmeside. Jeg bemærker i den forbindelse, at du på din hjemmeside har beskrevet sagen om vurderingen af din roman og herunder givet udtryk for din utilfredshed med den manglende bibliotekskatalogisering heraf.

Som nævnt har offentlighedslovens § 33, nr. 5 – både i henhold til forarbejderne og som anvendt i praksis – et snævert anvendelsesområde. Når der er tale om aktindsigt i form af egenaces, skærpes betingelserne for anvendelse af bestemmelsen yderligere, jf. formuleringen ”afgørende vægt”.

Efter min opfattelse taler hensynet til sagsbehandleren i DBC og til den eksterne konsulent ikke med afgørende vægt imod, at du får aktindsigt i navnene på de pågældende. Der er således efter min opfattelse ikke tilstrækkeligt grundlag for at antage, at du f.eks. vil udsætte de pågældende for chikane eller på anden måde anvende oplysningerne retsstridigt.

Jeg mener således ikke, at DBC havde grundlag for at undtage de omhandlede oplysninger fra aktindsigt i forbindelse med afgørelsen af 14. januar 2015.

#### **4. Henstilling**

Jeg har – på baggrund af det, der er anført i pkt. 3 – henstillet, at DBC genoptager sagen for så vidt angår spørgsmålet om aktindsigt i navnet på sagsbehandleren hos DBC og navnet på den eksterne konsulent.

Jeg har bedt DBC om at underrette mig om virksomhedens nye afgørelse i forhold til dig.

Jeg bemærker, at jeg – som anført i pkt. 2.2 – må lægge til grund, at der ud over det udleverede dokument og e-mailkorrespondancen mellem dig og DBC ikke fandtes yderligere dokumenter i sagen om vurderingen af din roman på tidspunktet for indgivelsen af din aktindsigtsanmodning.

Jeg har ikke fundet grundlag for at henstille, at DBC udleverer e-mailkorrespondancen samt en eventuel aktliste til dig. Hvis du alligevel ønsker at se dokumenterne og en eventuel aktliste, kan du rette henvendelse til DBC.

#### **5. Manglende klagemulighed i sager om aktindsigt hos DBC**

Du har i din henvendelse til mig af 21. februar 2015 gjort gældende, at der i sager om aktindsigt hos DBC efter din opfattelse burde være mulighed for at klage til en anden instans, jf. offentlighedslovens § 37, stk. 6.

Efter bestemmelsen *kan* en minister fastsætte regler om klageadgang for afgørelser om aktindsigt truffet af f.eks. selskaber omfattet af offentlighedslovens § 4, men bestemmelsen forpligter ikke ministerierne til at udstede sådanne regler.

En sådan forpligtelse kan heller ikke udledes af forarbejderne til bestemmelsen. Om der skal fastsættes regler, beror således bl.a. på faglige og politiske overvejelser i de enkelte ministerier.

På den baggrund har jeg besluttet ikke at foretage mere i anledning af denne del af din henvendelse. Jeg henviser til § 16, stk. 1, i lov om Folketingets Ombudsmand, hvoraf fremgår, at ombudsmanden selv afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.

Jeg foretager mig ikke mere i sagen.

\*\*\*

DBC meddelte mig ved e-mail af 7. maj 2015, at DBC samme dag på grundlag af min udtalelse af 27. april 2015 havde truffet en ny afgørelse om aktindsigt og i den forbindelse havde udleveret navnet på henholdsvis sagsbehandleren hos DBC og den eksterne konsulent. Jeg meddelte herefter DBC, at jeg ikke foretog mig mere i sagen.

#### **Sagsfremstilling**

Du bad ved e-mail af 9. januar 2015 Dansk BiblioteksCenter A/S (herefter DBC) om aktindsigt på følgende måde:

”Undertegnede begærer hermed aktindsigt efter Offentlighedslovens § 7 og § 8 i alle dokumenter, mails, journaler, registre og andre fortegnelser der indgår i Dansk BiblioteksCenters (DBC) sagsbehandling af den skønlitterære roman ’(...)’ (...)

Den trykte roman blev i to eksemplarer indsendt til DBC den 24. oktober 2014 sammen med ’Oplysningsskema til Dansk Bogfortegnelse’ med henblik på bibliotekskatalogisering og evt. udarbejdelse af lektøruddtalelse. (...)”

DBC traf afgørelse den 14. januar 2015. Af afgørelsen fremgik bl.a. følgende:

”Mht. ’(...)’ har selektionsgruppen på DBC valgt at lade en ekstern konsulent, som er praktiserende bibliotekar, vurdere biblioteksrelevansen. Konsulenten skal angive Ja eller Nej til bibliotekskatalogisering, men har til ’(...)’ tilføjet en kommentar (se den vedhæftede fil). Denne akt er den der findes til sagen.

Det er muligt at klage over behandlingen af anmodninger om aktindsigt, jf. Offentlighedslovens § 37. Vi skal imidlertid gøre opmærksom på, at der ikke er nogen klageinstans for DBC.”

I et brev af 19. januar 2015 stilet til Kulturministeriet – men sendt via DBC – klagede du over afgørelsen om aktindsigt. Du anførte bl.a., at der efter din opfattelse måtte være flere dokumenter i sagen end det udleverede, herunder de e-mails mv., som du selv havde sendt til DBC. Du gjorde endvidere opmærksom på, at du ønskede oplyst navn og mailadresse på den eksterne konsulent, som havde vurderet din roman.

Det fremgår af en efterfølgende e-mailkorrespondance mellem dig og DBC, at DBC – på grund af den manglende klageadgang til Kulturministeriet – ikke sendte din klage videre til ministeriet.

I en e-mail af 22. januar 2015 skrev DBC endvidere følgende til dig:

”Jeg har modtaget nedenstående korrespondance [e-mailkorrespondance mellem dig og DBC], samt hele det af forlaget fremsendte materiale, og har på den baggrund grundigt sat mig ind i sagen, undersøgt alt relevant og kan oplyse følgende:

- Dansk BiblioteksCenter A/S (DBC) er ikke en myndighed, men et aktieselskab. Vi har en række undtagelser fra offentlighedsloven, herunder at der ingen klageinstans er, hvilket DBC har redegjort for i vores første henvendelse d. 14/1 2015 kl. 13:22. Konklusionen er derfor, at Kulturministeriet ikke er klageinstans, og at vi ikke er forpligtet til at videresende din klage.

Efter min gennemgang af sagen kan jeg desuden konkludere:

- Alle sagens akter som omfattet af Offentlighedsloven er fremlagt, og der er intet tilbageholdt.
- Kommentaren til bogen (...), som er fremsendt til forlaget ved svaret d. 14/1 2014 kl. 13:22, er skrevet af en ekstern konsulent.
- DBC’s medarbejder på denne sag har i alle henseender handlet korrekt samt opfyldt alle sine forpligtelser jf. Offentlighedsloven.”

Efter endnu en henvendelse fra dig, den 22. januar 2015, hvor du bl.a. satte spørgsmålstegn ved den manglende klageadgang, skrev DBC i e-mail af 23. januar 2015 bl.a. følgende til dig:

**”1. Klage over en litteraturfaglig vurdering (...)**

**2. Klage iht. § 37 i Offentlighedsloven.** Vi anerkender at have modtaget en klage over DBC’s behandling i henhold til Offentlighedslovens bestemmelser om aktindsigt. Vi har behandlet forlagets klage, svaret

på klagen og som jeg skrev i mit svar er der ikke fundet hold i forlagets anklage om tilbageholdelse af dokumenter. Og som ligeledes svaret, har DBC overholdt alle sine forpligtelser iht. Offentlighedsloven.

Jeg kan ekstraordinært oplyse, at proceduren hos DBC er, at bøger der ønskes vurderet af ekstern konsulent før en bibliotekskatalogisering kan finde sted, fremsendes til en konsulent, inkluderet en anmodning om en udtalelse for egnethed til bibliotekskatalogisering. Denne anmodning indeholder udelukkende en anmodning om en udtalelse og ingen forhåndsvurdering af DBC.

Så endnu engang, der er IKKE andre dokumenter til belysning af sagen. Konsulenten svarer i det system der allerede er udleveret.

**3. Klageinstans i medfør af offentlighedsloven.** Vi har i første henvendelse redegjort for, at der ikke er en klageinstans for Dansk Bibliotekscenter A/S. Dette har jeg gentaget i min mail jf. nedenfor. Derfor har vi også på dette punkt opfyldt vores forpligtelser, og svaret Forlaget iht. reglerne og loven.

Sagen er afsluttet. ”

Du klagede den 21. februar 2015 til mig over DBC. Klagen vedrørte dels den litteraturfaglige vurdering og manglende bibliotekskatalogisering af din roman ”(...)”, dels ovennævnte afgørelse om aktindsigt.

I brev af 27. februar 2015 bad jeg DBC om en udtalelse – i første omgang vedrørende spørgsmålet om ombudsmandens kompetence i forhold til DCB. I brevet anførte jeg bl.a. følgende:

”Det fremgår af § 7, stk. 1, 1. pkt., i lov om Folketingets Ombudsmand (lovbekendtgørelse nr. 349 af 22. marts 2013), at ombudsmandens virksomhed omfatter alle dele af den offentlige forvaltning. Det betyder bl.a., at virksomheder organiseret i selskabsform – som DBC – som udgangspunkt ikke er omfattet af ombudsmandens virksomhed, da de ikke er en del af den offentlige forvaltning.

Det bestemmes imidlertid i ombudsmandslovens § 7, stk. 4, at '[s]åfremt selskaber, institutioner, foreninger m.v. ved lov eller administrativt helt eller delvis inddrages under de regler og principper, der gælder for den offentlige forvaltning, kan Ombudsmanden bestemme, at de pågældende organer i samme omfang skal være omfattet af Ombudsmandens virksomhed’.

Hensigten med ombudsmandslovens § 7 er at skabe overensstemmelse mellem ombudsmandens kompetence og anvendelsesområdet for bl.a. offentlighedsloven.

Det fremgår af § 2 i offentlighedsloven (lov nr. 606 af 12. juni 2013), at loven finder anvendelse på al virksomhed, der udøves af myndigheder inden for den offentlige forvaltning. Ifølge lovens § 4, stk. 1, finder dele af loven – herunder reglerne om aktindsigt – desuden anvendelse på al virksomhed, der udøves af selskaber, hvis mere end 75 pct. af ejerandelene tilhører danske offentlige myndigheder.

Jeg går umiddelbart ud fra, at DBC er omfattet af offentlighedslovens § 4, stk. 1, og dermed af offentlighedslovens regler om aktindsigt.

Jeg henviser til, at DBC – efter oplysningerne på selskabets hjemmeside – er ejet af Kommunernes Landsforening (61,5 pct.) og staten (38,5 pct.). Se i den forbindelse de specielle bemærkninger til offentlighedslovens § 4 (lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013), hvoraf det fremgår, at loven finder anvendelse på de omhandlede selskaber, uanset om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab af mere end 75 pct. af ejerandelene. Se endvidere Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer (2014), side 142 ff.

Jeg bemærker i øvrigt, at DBC selv har anset sig for omfattet af (dele af) offentlighedsloven.

I overensstemmelse med hensigten bag ombudsmandslovens § 7 er jeg indstillet på i medfør af ombudsmandslovens § 7, stk. 4, at bestemme, at DBC skal være omfattet af ombudsmandens virksomhed.

Før jeg tager stilling til, om DBC skal være omfattet af ombudsmandens virksomhed, anmoder jeg om, at DBC sender mig bemærkninger – dels til spørgsmålet om, hvorvidt selskabet er omfattet af offentlighedslovens § 4, stk. 1, dels til, at jeg er indstillet på at bestemme, at selskabet skal være omfattet af ombudsmandens virksomhed.

Jeg beder om at modtage bemærkningerne inden 2 uger.

Jeg bemærker, at min kompetence – hvis jeg bestemmer, at DBC skal være omfattet af ombudsmandens virksomhed – alene vil gælde i forhold til sager efter offentlighedsloven. Jeg vil således ikke kunne behandle klager over andre dele af selskabets virksomhed.

På den baggrund foretager jeg mig ikke mere i anledning af den del af C's klage, som vedrører spørgsmålet om litteraturfaglig vurdering og manglende bibliotekskatalogisering af romanen '(...)'. ”

Jeg modtog den 3. marts 2015 en udtalelse fra DBC, hvori DBC bl.a. anførte følgende:

”I din henvendelse af 27/2 2015, beder du DBC tage stilling til to spørgsmål.

Vi skal bekræfte, at vi opfatter os som omfattet af offentlighedslovens § 4, stk.1, men at vi samtidig er bevidste om, at der for selskabet gælder visse undtagelser til offentlighedsloven.

Vi skal ligeledes bekræfte, at vi anser det for værende i orden, såfremt du bestemmer at vi er omfattet af ombudsmandens virksomhed som beskrevet i jeres fremstilling af sagen. ”

I brev af 9. marts 2015 til DBC bestemte jeg, at DBC skal være omfattet af ombudsmandens virksomhed, jf. ombudsmandslovens § 7, stk. 4, i samme omfang som DBC er omfattet af reglerne i offentlighedsloven.

Jeg underrettede i den forbindelse Folketingets Retsudvalg og Kulturministeriet (som ressortministerium) om min beslutning.

I brevet af 9. marts 2015 bad jeg endvidere DBC om en udtalelse i anledning af den del af din klage, som vedrørte aktindsigt. Jeg skrev bl.a. følgende:

”Det fremgår af klagen med bilag (vedlagt), at C den 9. januar 2015 anmodede DBC om aktindsigt i ’alle dokumenter, mails, journaler, registre og andre fortegnelser der indgår i Dansk BiblioteksCenters (DBC) sagsbehandling af den skønlitterære roman ’(...)’ (...)’.

DBC meddelte ved afgørelse af 14. januar 2015 C aktindsigt og udleverede i den forbindelse et enkelt dokument (kommentar fra ekstern konsulent).

C gjorde herefter flere gange gældende over for DBC, at der efter hans opfattelse måtte være flere dokumenter i sagen, herunder de e-mails mv., som C selv havde sendt til DBC. DBC har – senest i en e-mail af 23. januar 2015 – fastholdt, at der ikke er flere dokumenter i sagen.

Jeg skal på baggrund af C's klage bede DBC om en udtalelse om sagen. Jeg beder om at modtage udtalelsen inden 2 uger.

Udtalelsen vil eventuelt blive sendt til partshøring.

Jeg beder også om at låne dels akterne i aktindsigtssagen (dvs. den sag, der blev oprettet i anledning af C's aktindsigtsanmodning), dels de dokumenter, der er anmodet om aktindsigt i, herunder de dokumenter og dele af dokumenter, som der eventuelt ikke er givet aktindsigt i. ”

Jeg modtog den 11. marts 2015 en udtalelse fra DBC, hvori DBC bl.a. anførte følgende:

”Som beskrevet i mailkorrespondancen i sagen om aktindsigt, jf. de dokumenter Ombudsmanden allerede er i besiddelse af, har DBC først besvaret henvendelsen om aktindsigt (14/1). Dernæst modtaget en klage fra forlag A over behandlingen af forlagets henvendelse. Denne klage er først besvaret af B, og efterfølgende behandlet af undertegnede D. Undertegnede svarer 22/1 og igen 23/1. Se endvidere vedlagte respons fra forlag A på disse svar, som Ombudsmanden øjensynlig ikke er i besiddelse af.

DBC har på baggrund af endnu en gennemgang af sagsforløbet fortsat den opfattelse, at have handlet i overensstemmelse med Offentlighedslovens bestemmelser gældende for DBC. Herunder at have udleveret alle relevante dokumenter i sagen, jf. de akter som Ombudsmanden er i besiddelse af, med tilhørende vedlagte svar fra den eksterne konsulent. I øvrigt et dokument som forlaget A har modtaget.

Det er DBC's opfattelse, at Ombudsmanden således nu er i besiddelse af alle de til sagen hørende dokumenter. ”

Efter en gennemgang af udtalelsen og de vedlagte dokumenter bad jeg den 17. marts 2015 DBC om en supplerende udtalelse. Jeg anførte i den forbindelse bl.a. følgende:

”Den 9. marts 2015 bad jeg Dansk BiblioteksCenter A/S (herefter DBC) om en udtalelse i anledning af en klage fra forfatter C over en afgørelse om aktindsigt. Jeg bad endvidere om at modtage en kopi af dels akterne i aktindsigtssagen, dels de dokumenter, som er omfattet af C's anmodning om aktindsigt – herunder dokumenter og dele af dokumenter, som der eventuelt ikke er givet aktindsigt i.

Jeg har den 11. marts 2015 modtaget en udtalelse fra DBC. Jeg har endvidere modtaget en kopi af en e-mailkorrespondance mellem DBC og C om aktindsigtssagen samt en udskrift fra et sagsbehandlingssystem, som indeholder en ekstern konsultants vurdering af romanen '(...)’.

Jeg bemærker, at jeg ikke fra DBC har modtaget kopi af korrespondancen mellem DBC og C om vurderingen af romanen '(...)’, ligesom jeg ikke har modtaget alle akterne i aktindsigtssagen. Jeg går ud fra, at dette skyldes, at jeg allerede har modtaget materialet fra C som bilag til hans klage.

Jeg har gennemgået udtalelsen og dokumenterne i sagen, og jeg finder det på den baggrund nødvendigt at bede DBC om en supplerende udtalelse, jf. nærmere nedenfor.

## **1. Dokumenter omfattet af C's aktindsigtsanmodning**

C anmodede den 9. januar 2015 DBC om aktindsigt i 'alle dokumenter, mails, journaler, registre og andre fortegnelser der indgår i Dansk BiblioteksCenters (DBC) sagsbehandling af den skønlitterære roman '(...)’ (..)’.

DBC meddelte ved afgørelse af 14. januar 2015 C aktindsigt og udleverede i den forbindelse et enkelt dokument (udskrift indeholdende vurdering fra en ekstern konsulent).

Jeg beder om at få oplyst, om det er rigtigt forstået, at der efter DBC's opfattelse ikke er andre dokumenter omfattet af C's anmodning om aktindsigt end det ene dokument, som han fik udleveret med afgørelsen af 14. januar 2015. Jeg beder i den forbindelse DBC om at udtale sig om, hvorfor bl.a. den

korrespondance, jeg kan forstå, der foreligger mellem DBC og C om vurderingen af romanen '(...)', ikke er blevet anset for omfattet af aktindsigtsanmodningen.

For en god ordens skyld beder jeg på ny om at modtage kopi af alle de dokumenter, som er omfattet af C's anmodning om aktindsigt.

## **2. Oplysninger undtaget fra aktindsigt**

Ved min gennemgang af det modtagne materiale har jeg konstateret, at der i den udskrift, som indeholder en ekstern konsultants vurdering af romanen '(...)', er foretaget nogle udstregninger. Umiddelbart fremstår det som om, at det er navnet på redaktøren og anmelderen (den eksterne konsulent), der er streget ud, jf. også bemærkningerne i C's klage om, at han ikke kan få oplyst navnet på konsulenten.

Jeg beder om at få oplyst, hvilke oplysninger der er undtaget fra aktindsigt i det pågældende dokument, ligesom jeg beder om at få oplyst, hvilke bestemmelser i offentlighedsloven DBC henviser til for de undtagne oplysninger. ”

En af mine medarbejdere blev den 18. marts 2015 ringet op af DBC, som havde nogle opklarende spørgsmål til den supplerende høring, herunder til sondringen mellem dokumenter omfattet af aktindsigtsanmodningen og dokumenter i selve aktindsigtssagen.

Jeg modtog den 19. marts 2015 en supplerende udtalelse fra DBC. I udtalelsen anførte virksomheden følgende:

”Som svar på brev fra Ombudsmanden dateret den 17/3, skal vi hermed gentage, at vi er af den opfattelse, at have udleveret alle relevante dokumenter i sagen. Vi er ligeledes fortsat af den opfattelse, at Ombudsmanden – som tidligere meddelt – er i besiddelse af alle akter i sagen. DBC har intet skjult, og agter på ingen måde at tilbageholde nogen dokumenter.

Vi kan forstå, på baggrund af telefonisk henvendelse til Ombudsmanden, at Ombudsmanden gerne ser gendsendt fra DBC den del af korrespondancen mellem forlaget A og DBC, der er dateret før forlagets anmodning om aktindsigt, som er dateret 9. januar 2015.

Vi skal for en god ordens skyld præcisere, at det der anmodes om er korrespondance, der har været udvekslet med den der anmoder om aktindsigt. Derfor har vi ikke anset det for relevant at udlevere disse akter igen ifm. en aktindsigtshenvendelse. De er jo allerede udleveret til og kendt af den der anmoder om aktindsigt – i dette tilfælde forlaget A.

Vi vedlægger denne korrespondance.

Endvidere udbeder Ombudsmanden sig en forklaring på udstregningen af 2 navne på et tidligere fremsendt dokument i sagen. Det ene navn er navnet på sagsbehandleren i DBC, mens det andet er navnet på den eksterne konsulent, der har vurderet bogen.

DBC finder det ikke omfattet af offentlighedsloven at oplyse navne og mailadresser (som er det forlag A anmoder om) på sagsbehandlere. Dette sker af hensynet til disses personlige forhold, jf. § 30 i offentlighedsloven. DBC har ved sin besvarelse af begæringen om aktindsigt svaret ved den sagsansvarlige på sagen (B), hvorved det er B der indtræder og står bag udtalelsen fra den eksterne konsulent, og er den faglige ansvarlige for udtalelsen her på DBC. Vi anser det på den baggrund ikke relevant, jf. offentlighedsloven at oplyse sagsbehandleres navne, når der er oplyst sagsansvarliges navn.

Da DBC samtidig på forlagets hjemmeside (...) og på forfatterens hjemmeside (...) kan se, at forfatteren efter vores opfattelse anvender et informationsmønster, som vi ikke ønsker at udsætte sagsbehandlere for, er det vores opfattelse, at § 30 om personlige forhold kan træde ind, og retfærdiggøre DBC's valg om, ikke at oplyse sagsbehandlernes navne og mailadresser, men udelukkende oplyse sagsansvarliges navne og navne på ledelsen i DBC. ”

I brev af 23. marts 2015 bad jeg om dine eventuelle bemærkninger til DBC's udtalelser af henholdsvis 11. og 19. marts 2015.

Du anførte i brev af 26. marts 2015 følgende:

”DBC anfører i ref. b. [supplerende udtalelse af 19. marts 2015] bl.a., at alle relevante dokumenter i sagen er udleveret, jf. de akter som Ombudsmanden er i besiddelse af. Da jeg ikke er oplyst om, præcis hvilke dokumenter DBC har sendt til Ombudsmanden, vil jeg her kommentere formuleringen ’relevante dokumenter’, som antyder, at DBC har foretaget et skøn over, hvad der er relevant, i stedet for som ønsket at udlevere alle de dokumenter som knytter sig til sagsbehandlingen omkring den eksterne konsultants ’vurdering’ af mit forfatterskab.

For at vurdere den skade som mit forfatterskab har lidt på grund af eventuelle fejl i DBCs håndtering af min roman ’(...)’, har jeg brug for at kende hele aktpakken. Jeg ved naturligvis, hvad jeg har skrevet til DBC, men beder om aktindsigt i DBCs vurdering, håndtering hhv. påtegning af min korrespondance til DBC, specielt hvordan DBCs reaktion har været udadtil over for bibliotekerne, pressen og andre. Jeg har for eksempel skrevet brev om sagen til 135 biblioteker, men kun tre har efterfølgende rekvireret bogen. Har DBC udsendt generel eller specifik forholdsordre, vejledning eller advarsel til bibliotekerne? Indgår mit forfatterskab i en større strategi om at undertrykke særlige kategorier af forfatterskaber?

Min hensigt med at søge aktindsigt er også at fastslå identiteten på den eksterne konsulent, samt kende dennes opgave, hvilket har i hvert fald tre formål:

**1. Afklaring af den eksterne konsultants faglige kvalifikationer,** og om vedkommende overhovedet har læst mine bøger. Den eksterne konsultants såkaldte ’vurdering’ er unuanceret og afstumpet i sin form, den skyder på hele mit forfatterskab, selvom opgaven burde være at vurdere romanen ’(...)’; og den fremstår uprofessionel i sit faglige indhold, hvor der alene argumenteres med en enkelt, løsrevet, sproglig formulering fra et omfattende forfatterskab – en sætning som det ikke giver faglig mening at kritisere. Hvordan kan en litterærfaglig person fremstille så amatøragtig en vurdering, og hvorfor sker det?

Der er fire forskellige lektører, som har vurderet de første bøger i min spændingsserie, og det er afgørende at vide, om det er en af disse, som hver for sig dog har læst én af mine bøger, eller om den unavngivne eksterne konsulent er en helt anden, som således dømmer mit forfatterskab og invaliderer tidligere lektørudtalelser uden at have læst en eneste af mine bøger.

DBC's afvisning af at oplyse konsulentens navn virker mistænkelig og kunne være forsøg på at dække over manglende faglig kompetence, uagtet at man i ref. b. påberåber sig at beskytte en sagsbehandler. D klandrer mig for et informationsmønster, som man ikke ønsker at udsætte sagsbehandleren for, men glemmer at anføre, at DBC her, som i hele sagsforløbet, hver gang forud har haft mulighed for at reagere på informationen, før den bliver lagt på internettet, men har afvist at gøre det.

**2. Afklaring af hvilken opgave DBC har givet konsulenten.** Her er det vigtigt for mig at få aktindsigt i korrespondancen mellem DBC og den eksterne konsulent, hvilket DBC konsekvent afviser.

Umiddelbart kunne det efterlade det indtryk, at DBC forfølger en anden dagsorden, som går videre end det litteraturfaglige formål. [note: Blandt forfatterkolleger florerer det rygte, at DBC arbejder på at afskære bibliotekerne let adgang (bibliotekskatalogisering) til bøger fra forlaget E. De første to bøger (ud af fem) i min spændingsserie blev oprindeligt udgivet hos forlag E, men er, bl.a. i lyset af de afgivne lektøruddtalelser, senere blevet gennemrevideret af en professionel freelance redaktør og genudgivet på forlaget A. ]

### **3. Oplysning om navn på den eksterne konsulent.**

I ref. b. anfører D, at det er B, som indtræder og står bag udtalelsen fra den eksterne konsulent, og jeg er taknemmelig for, at DBC således påtager sig og personudpeger det juridiske ansvar for 'vurderingen'.

D henviser i ref. b. til Offentlighedslovens § 30, som fastsætter, at retten til aktindsigt ikke omfatter oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold. Personens navn kan imidlertid ikke betragtes som omfattet af denne bestemmelse, og navnet er nødvendigt, i fald jeg skal rejse civil injuriersag. Det er stadigvæk konsulentens faglige udtalelse, der efter omstændighederne skal vurderes i forhold til Straffelovens § 267, og DBCs strategi med at forplumre et eventuelt civilt søgsmål ved at lade B bære det juridiske ansvar, og en unavngiven konsulent stå for det faglige ansvar af udtalelsen, er ikke acceptabel.

Det er karakteristisk for hele forløbet, at hverken B, D eller for den sags skyld F på noget tidspunkt åbent har reflekteret over, om DBC har behandlet romanen '(...)' fagligt ansvarligt, eller om der kunne være foretaget fejlskøn undervejs. Man anfægter på intet tidspunkt en unavngiven konsulents overfladiske, tilsyneladende uvederhæftige og injurierende udtalelse, mens en konsekvent afvisende adfærd synes rettet mod mig personligt, måske som straf fordi jeg gør indsigelse. Sammen med en minimalistisk besvarelse af min begæring om aktindsigt og formodentlig uprofessionel håndtering af klagesagen efterlader det indtryk af misbrug af DBCs magtmonopol og/eller organisatorisk inkompetence samt en lemfældig omgåelse af hensigten i både Forvaltningsloven og Offentlighedsloven.

Ingen ved DBC har læst bogen, og alene derfor burde man, for at fjerne tvivl og afslutte sagen værdigt, nu indhente en formel lektøranmeldelse af '(...)' fra en uvildig person uden for instruktion fra de medarbejdere ved DBC, som er involveret i denne sag. ”

Jeg sendte den 7. april 2015 en kopi af dit brev til DBC, så DBC fik mulighed for at komme med eventuelle bemærkninger hertil.

Den 9. april 2015 modtog jeg en e-mail fra DBC med følgende bemærkninger til dit brev af 26. marts 2015:

”C fremfører på forskellig vis en formodning om, at DBC har tilbageholdt dokumenter, herunder at der skulle være korrespondance med andre eksterne vedrørende sagen, som DBC ikke har udleveret.

Vi skal endnu en gang bekræfte at alt er udleveret jf. tidligere orientering om dette til såvel Ombudsmanden som C. Se f.eks. vedlagte mail fra 23/1, samt tidligere til Ombudsmanden fremsendt dokumentation og udtalelser fra 11/3.

Specifikt fremføres påstand om, at DBC afviser at udlevere korrespondancen med den eksterne konsulent. Dette er faktisk forkert, da denne korrespondance er udleveret, jf. f.eks. DBC mail fra 11/3 (vedlagt). ”

Jeg meddelte dig i brev af 10. april 2015, at jeg ville gå i gang med at behandle sagen. I den forbindelse vedlagde jeg til din orientering en kopi af DBC's e-mail af 9. april 2015.